

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 114. Dominici Soto oratio in favorem Theologiæ Scholasticæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

§. CXIV.

Sæcul. XVI.
A.C. 1546.*Dominici Soto oratio in favorem
Theologiæ scholasticæ.*

Quemadmodum Abbas ille Cassinen-^{Pallav. n. 3.}
 sis eruditione ac scientia insignis
 Theologiæ scholasticæ studium depri-
 mēre videbatur, ita Dominicus Soto ex
 Ordine Fratrum Prædicatorum a summo
 Ordinis sui Præposito delegatus, illoque
 ævo in scholasticis disciplinis nulli se-
 cundus prolixum habuit sermonem, in
 quo scholasticæ Theologiæ studium Re-
 ligiosis omnino permittendum esse, de-
 monstrare fategit, Patresque hortatus
 est, *ne sacras literas interpretandi mu-
 nus promiscue Monachis imponerent;*
*quippe qui diuturnis precibus, meditatio-
 nibusque obligati, vel nimium gravaren-
 tur, vel a veteri institutione abduceven-
 tur, ubi sacrarum literarum studium eis-
 dem injunctum foret;* quod Carthusia-
 norum exemplo præcipue confirmavit.
*Potius igitur, inquit, labor bujusmodi
 Mendicantibus relinquatur, quorum est
 & scholas & conciones habere.* Postea
 acriter & copiose peroravit, *ne sacra-
 rum Scripturarum exedris supremus lo-
 cus destinaretur;* divina enim oracula
 non possunt penitus sine acumine schola-
 stico penetrari: hoc autem studium cavil-
 los

Sæcul. XVI. *los appellant ii, qui ex ingenii bebetudine illud percipere non valent, tenebrasque nominant eam lucem, a qua sentiunt oculorum imbecillitatem sibi perstringi, aut illi, qui sinceram ab adulterina Scholastica non secernunt, adeoque disciplinam universam debonestant nomine partis minus quidem propriae, sed copiosioris, magisque sibi experimento compertæ: res quo pretiosior, eo frequentius adulteratur. Eadem ratione possêt pariter posthaberi inter externas divitias adamas sabbivo, & aurum ari, quod ea sæpius simulentur, atque inter animi opes despicienda forent universim sapientia ac sanctimonia, quod sæpe earum specie fastus & hypocrisis lateant. Quid tandem est scholastica, nisi ea disciplina, quæ simul conjungit duo lumina homini a Deo indita, Naturæ videlicet ac Fidei; quorum alterum sæpe cum altero fæderatum, nunquam certe illi adversum se habet, & utroque sibi affulgente, quam altissime potest, subit divina mysteria, & prava divini Verbi interpretamenta dispellit? Hæretici in Scholasticam odium capitale profitentur; ea quippe Sol quidam est, qui eorum spectra dissolvit: illi obtrectare perinde est, ac fædus cum Protestantibus inire, & Ecclesiam validissimo armamentario spoliare.*